

faa vidt Vædringsforslaget Nr. 31 b. skulde blive vedtaget, giver man jo samtlige Dyreejere eller Dyreholdere Ret til at udskrive Penge af Statskassen. Jeg finder dog ikke, at man skal være saa letsindig uden videre at give enhver, der har Øyst til at holde en Dyr, Ret til at udskrive Penge af Statskassen, og jeg skal derfor tilraade, at man stemmer ikke alene imod det principale Vædringsforslag Nr. 31 a., men ogsaa imod det subsidiaire, Nr. 31 b. Jeg skal endnu kun tilføje, at for saa vidt Nr. 31 a. skulde blive vedtaget, betragter jeg det som en Selvfølge, at Vædringsforslaget Nr. 49 bortfalder, men jeg skal gentagende fraraade, at noget af Vædringsforslagene under Nr. 31 vedtages.

Judenrigsministeren (Singer S Lev):

Jeg skylder den ærede Ordfører at bevare en Bemærkning, som han fremsatte med Hensyn til Lovforslagets § 1, hvor der staar: „Husdyr, der ere angrebne af nogen smittsom Sygdom, maa ikke tages under Behandling af andre end eksaminerede Dyr læger.“ Den ærede Ordfører dvælede ved Creaturejerens Berettigelse til at tilse sit eget Dyr og skønne over dets Sygdom, og mente, at han ogsaa kunde raadsøre sig med sine Naboer. Ja, det skal jeg slet ikke sige noget imod, men, hvad der er forbudt, er, at han lader andre end eksaminerede Dyr læger fungere som Dyr læger. For saa vidt der er Tale om, at der skal ydes dyrlægemæssig Hjælp til Dyret, maa det være ved en eksamineret Dyr læge. Det er Kvaksalveriet, der er udelukket. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at det er tilladt Ejeren at behandle sit Dyr, saalænge der ikke er konstateret smittsom Sygdom. Det er ikke rigtigt og ikke stemmende med Lovens Udtryk. Den ærede Ordfører ved godt, at der staar i Begyndelsen af § 3, at er et Husdyr blevet angrebet af de nævnte Sygdomme eller er der Sandsynlighed for, at dette er Tilfældet, skal han kalde paa Dyr lægen. Det gaar ikke an at hævde, at Sygdommen skal være konstateret. Det skal stille sig saaledes, at vedkommende har haft fornuftig Grund til at kalde paa Dyr lægen. Naar der er nogen Grund til at antage, at der er en saadan Sygdom, skal han kalde paa Dyr lægen. At han isvrigt selv tillige med dem, han har paa Gaarden, Forvalteren, Mejeriforpagteren, hvor der er en saadan, o. s. v. maa kunne udøve en vis Virksomhed, naar et Dyr er blevet sygt, er en Selvfølge, men jeg antager, at der ikke kan være nogen som helst Tvivl om Forstaaelsen, nemlig at han maa ikke søge Dyr lægevejledning hos andre end eksaminerede Dyr læger. Den ærede Ordfører dvælede endvidere ved Væ-

dringsforslaget Nr. 43 til § 17 og mente, at det var i sin Orden, at man her havde givet Politimesteren denne Ret til Afgørelse. Det er det ikke. Jeg behøver ikke at gaa nærmere ind paa dette Forhold, men det maa vel vides, at Politimesteren har ikke Afgørelsesretten i Erstatningspørgsmaal, og at stille det saaledes, at det alene beror paa hans Afgørelse, er ikke rigtigt. Det kan afgøres paa forskellige Maader. Naar der er Tale om et Skøn, der skal afgives af 3 Mænd, er dette ikke rigtigt, og at overlade det afgørende Skøn til de 3 Mænd, her er Tale om, er heller ikke rigtigt, derom have vi jo talt saa meget i Udvalget, at jeg ikke her skal komme yderligere ind derpaa. Jeg forbeholder mig min Stilling til Vædringsforslaget, thi jeg kan ikke gaa ind paa, at Bestemmelsen affattes endelig i Lovforslaget, saaledes som her foreslaaet. Hvad Medtationsændringerne angaar, kom den ærede Ordfører ganske let over to Punkter, som han forlangte rettede. Kunde de blive rettede, skal det glæde mig, men uden at jeg skal forbyde mig i den Materie, maa jeg fastholde, at en Del af disse Vædringer ere lidet skønne og ikke kunne blive staaende, for saa vidt jeg skal have med Loven at gøre. Det er jeg selvfølgelig ikke Herre over; men jeg antager, at det andet Ting vil være enigt med mig i, at det ikke gaar an at gøre vort Sprog saa fattigt, som de Herrer søge at gøre det. Det er bedre at saa nogle sikre Udtryk, som man er vant til at bruge i Lovsproget, end for enhver Pris at give sig til at rense uden at se, hvor man kommer hen derved. Det Standpunkt vil jeg ikke slutte mig til. — Et Par ærede Medlemmer have været nærmere inde paa det almindelige Synspunkt for Lovforslaget med Hensyn til Bekæmpelse af Tuberkulosen og navnlig paa de Bestemmelser, der ere satte for almindeligt Tilsyn med Husdyr, der stilles til offentlig Bedækning. — Man maa vel fastholde, at det er det, hvorom det gælder. Det var de ærede Medlemmer for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) og Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth), som begge hver paa sin Maade erkendte, at vi ere komne til at indtage et noget andet Standpunkt særlig med Hensyn til Bekæmpelse af Tuberkulose, hvilket er en Følge af Udviklingen, og de erkendte, at de Forhandling, her have været førte i adskillige Aar — ja jeg synes virkelig, det snart kan være længe nok — om dette Lovforslag, have for saa vidt gjort Nytte, at de have aadnet Øjnene paa adskillige, saaledes at man tager stærkere fat paa Sagen. Jeg er vel tilfreds med denne Udtalelse; jeg har selv fremsat